

1982. október 29.

Kedves barátain,

Segítségét kérek tőletek annak érdekében, hogy gyakorolhassem, megpályázzam ebben az országban, hivatásomat, az írást.

Hadd kezdjem néhány tényvel. A rádióból sok éve le vagyok tiltva. Még forrítással is csak rendkívüli esetben szerepelhetek, többször is közs műsorokból vették ki őket. - Legalább öt éve minden színhazi évad elején letiltják a darabjaimat, függetlenül színvonaluktól vagy tartalmuktól. - Legújabbán listára kerültem a folyóiratoknál, vagy legalábbis egy részükénél, a Hozzó Világ már betördelt decemberi számából például ki kellett venni Sírati című politikailag kifogásolhatatlan versemet, melyet e levélhez mellékelek.

Ha nagyrítván n ilvanosságokhoz jutok, vagy teljes elhallgatással vagy rágalomokkal jutalmaznak. Tánácsosról szóló tevéjatekomat például Király Andrásné, a ~~H~~/Budapesti Partbizottság titkára úgy értelmezte, hogy destruktív írószövevényi felcsóialásomat dramatizáltam meg benne, az tartalmi okoktól eltökintve már csak azért is képtelenség, mert a film a Rádióújság tanúbizonyosága szerint 1981-ben készült, én pedig felcsóialásomat 81. december 12.-én tartottam. Az ilyen állítások persze nem megvitathó edijaból hangzanak el, hanem hogy a diffamált személyt a nem-nivanatosok legkörebe burkolják. Egyöbkont a tevéj megrottak ezért az adisort, és megrották azt a kritikust is, aki nem hordott le.

Megjegyzem még, hogy dramaturgi állásomat is elvesztettem. A kaposvári Csiky Gergely Színház igazgatója erre az ovdara már nem szerződhetett velem, az utasítást a megyei tanácsotól kapta, a megyei tanács pedig Tóth Dezsőtől; hogy Tóth Dezső kitől kapta, nem tudhatom. Bár konkrét okot senki sem nevezett meg, sejtetnem engedték, hogy három tettemet okolhatom a történetesért: szatirikus verseket jelentettem meg Amerikában, készíttettem az Uj Symposiumban könyvemet, melyet László Györggyel készített interjúim anyagából

írtam, és destruktív módon szeláltam fel az Irodavezetők közlésén.
Ami amerikai publikációról van szó: ezeket megírtam, mert ott még
nincs arányban következményekkel. A Lukács-konnyval már más a helyzet;
fontos tudást tettem benne közzé. Mielőtt több évig próbálkoztam
hazai megjelentetés^{ével} ~~széles~~, két év óta szerződéses is van rá a Magyar
Kiadóval. Sőt mi több; a nyugatnemet sührtámp-kiadás után, amelyet
én szerveztem meg, a szerzői Jogvédő Hivatal szerződött az Olasz
Kommunista Párt kiadóival is ugyanannak a köziratnak a publikálására,
amely miatt annyi baj ért. - Irodavezetési felszólalásomról
csak annyit, hogy ha egy nyíltan kimondott vélemény állásvetésre
és publikációs nehézségekre vezet, akkor mire valok a viták?

Kedves barátaim, vegezetül hadi térjek vissza főtemámra, a listarendszerre. A tőben írt "konzultatív lista"-nak bevezetett tilalmi
névsorra azok kerülnek, akik engedély nélkül külföldön publikálnak,
vagy akik szamizdat-kiadványokban szerepelnek. Pedig ezek az okoknak
feltűnhetett cselekmények valójában következmények csupán. Senki
se mondana le a hazai közönség szűlesebb rétegeiről, és senki se
vállalná a külföldi megjelenés és a szamizdat kockázatát, ha kis-
íratát szabályszerűen kiadnak.

Kérlek benneteket, próbáljátok oda hatni, hogy a felelős szer-
kesztők a lapokon, a rádióban, a tévében, a kiadóknál valóban fe-
lelősen dönthessenek, csak az írás minőségét és a kodifikált törve-
nyeket tartva szem előtt. Ebből nem csak a listákra kerülteknek
származna hasznuk, hanem az egész irodalmi életnek és a művészt és
közönségét egyaránt kordalvó kulturális légkörnek is.

(dvoziattal)

G. 71.8